

[Sundhedsministeren]

Jeg har besluttet at sende redegørelsen til høring hos en bredere kreds. Ministeriet har endnu ikke modtaget alle høringssvarene, men det er mit håb, at vi meget snart kan gennemføre nyordningen.

Spm. nr. S 969

Til *socialministeren* (5/4 94) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at personer, der er eftersøgt af politiet, kan få udbetalt bistandshjælp, og vil ministeren ændre ved disse regler, så personer, der er eftersøgt af politiet på grund af begåede forbrydelser, ikke kan oppebære bistandshjælp?«

Begrundelse

Der henvises til en reportage fra Næstved Tidende den 2. april 1994, hvoraf det fremgår, at en voldsigtet, der var udeblevet fra retsmøde og derfor var efterlyst af politiet, har kunnet oppebære bistandshjælp i 9 måneder.

Svar (13/4 94):

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Efter det oplyste drejer den konkrete sag sig om en person, der er eftersøgt af politiet i forbindelse med en voldssag, og som via banken har modtaget kontanthjælp i trekvart år.

Spørgsmålet om, hvorvidt en person, der er eftersøgt af politiet, kan modtage kontanthjælp, reguleres af bistandsloven og almindelige forvaltningsretlige regler.

Efter bistandslovens § 37 er en person, der på grund af ændringer i sine forhold er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold, berettiget til kontanthjælp.

Der er en række andre betingelser, der skal være opfyldt, for at en person kan modtage kontanthjælp. Bl.a. skal en kontanthjælpsmodtager stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller deltage i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, jf. bistandslovens § 40.

Det er kommunen (kommunalbestyrelsen), der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at modtage kontanthjælp er opfyldt eller fortsat er opfyldt. Det er typisk den pågældende forvaltning, der har fået delegeret kompetencen til at træffe afgørelse i disse sager.

Modtagelse eller ophør af kontanthjælp forudsætter et socialt helhedssyn på den enkelte og familien. Det er derfor overladt til kommunen/forvaltningen at træffe afgørelse i sager efter bl.a. bistandslovens § 37.

Hvis kommunen/forvaltningen bliver opmærksom på, at en person er eftersøgt af politiet – f.eks. på grund af en straffesag eller som undvejet fra fængsel – skal kommunen standse den automatiske overførsel af kontanthjælpen til banken og i stedet for indkalde pågældende til møde i kommunen/forvaltningen med henblik på en undersøgelse af, om betingelserne for kontanthjælp fortsat er opfyldt.

Hvis kontanthjælpsmodtageren ikke møder op, kan det enten være tegn på, at behovet for hjælp ikke længere er opfyldt, eller at kontanthjælpsmodtageren gemmer sig for politiet og kommunen/forvaltningen. I begge tilfælde standses kontanthjælpen, men i sidste tilfælde fordi vedkommende ikke længere kan anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er alene kommunens/forvaltningens opgave at varetage opgaverne efter den sociale lovgivning. Det er derfor Socialministeriets opfattelse, at kommunen/forvaltningen normalt ikke aktivt bør bistå politiet med opklaring af forbrydelser m.v., men det er også Socialministeriets opfattelse, at en kommune ikke må forhindre politiet i at udføre sit samfunds-nødvendige arbejde.

Det er således min opfattelse, at der er mulighed for standsning af den automatiske udbetaling af kontanthjælp, hvis der er begrundet formodning om, at pågældende er gået under jorden for at unddrage sig strafforfølgning i forbindelse med en alvorligere forbrydelse.

Ud fra en social vurdering er det en korrekt fremgangsmåde at standse den automatiske udbetaling af kontanthjælp. Den pågældendes sagsbehandler får hermed mulighed for at komme i kontakt med den eftersøgte og kan eventuelt være behjælpelig med en frivillig løsning, ligesom der kan være familie, der har behov for særlig støtte i situationen.

Men der er i disse situationer ikke herudover noget hensyn at tage til tillidsforholdet mellem klient og sagsbehandler. Det er ikke en kommunal forvaltningsopgave at beskytte en eftersøgt person.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at ændre bistandslovens regler.